Bir Recep'den bir Recep'e

ATİLLA ATALA

MEHMET ZEBER

NOEL BABA'NIN TÜRKİYE'YE GİRİŞİ YASAKLANDI

MUSTAFA YILDIZ

Yılbaşı gecesi evlerimize, kapı yerine bacadan girerek çocuklara hediye bırakan Noel Baba'nın Türkiye'ye girişi yasaklandı. Bilindiği gibi, daha önce de Kuzey Kore ve Suudi Arabistan'a girişi yasaklanmıştı.
Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarı Selami Eskici konu hakkında yaptığı açıklamada, "Bacalarımız ne yazık ki, temiz değil. Adamın üstü başı batıyor. Ülkesine döndüğünde, dedikodumuzu yapıyor" dedi. Eskici, ayrıca "Uyduruk bir adamın, vatandaşlarımıza 'Ho Ho Ho' diyerek selam vermesi kabul edilemez. O gelince, ortalık 'Ho Ho' diyen Noel Baba'dan geçilmiyor. Kimin eli, kimin cebinde bilinmiyor. Noel Baba'nın boşluğunu, Nasreddin Hoca doldurabilir. Böylece nesli azalmakta olan eşeklere dikkat çekmiş olacağız" şeklinde konuştu.
Söz konusu kararı desteklemek amacıyla Taksim'de toplanan ve "Nasreddin Hoca in, Noel Baba out" yazılı pankartı taşıyan bir grup, yanlarında getirdikleri şişme Noel Babaları bıçakla patlattı. Bu arada, Nasreddin Hoca balonlarını da gökyüzüne bıraktı. Gruba, çikolata ve şekerleme dağıtan bir esnaf ise, "Noel Baba şeklindeki şekerleme ve lolipopların satışı yasak mı? Bir yetkili lütfen açıklamada bulunsun" diye bağırdı.

AHMET ZEKİ YEŞİL

ERCAN BAYSAL

Kredisi Tükenen Sistem ile İlişkileri Kesmek

"İnsanca yaşam" dedi işçi ve emekçiler,
"Zalimin zulmü varsa işçi ve emekçinin kredi kartı var" dedi yönetenler.
Kart, krediye dönüştü birden,
Mızrak çuvala girmedi ama
Kredi, karta sığdı.
Pos makinesi dost makinesi oldu.
Kredi kartının çipleri, patronlara yeni cipler aldırdı.
Asgari yaşam, asgari ödeme ile birleşti.
Taksitlendirildi insanca yaşam talepleri.
İşçi hareketi yerine dönem içi hareketler genişledi
Kredi kartı hesap ekstreleri hızla büyüdü.
Ekstre iş bulma telaşı arttı
%26,4 olan faiz oranı azalmadı ama
Asgari ücrete zam %3'de kaldı.
Borç büyüdü,
Çalışma saatleri ve mesai arttı.
Enflasyon yükselirken,
Ücretler küçüldü,
Hem patronlar hem bankalar kazandı.
Sömürü genişledi.

Gelin hesap hesap ekstresi kesilmesin istiyorsanız
Patronla, bankalarla ve kredisi tükenen sistemle ilişkileri keselim,
İnsanca yaşam umudunu kesmeden.

SALİH ALPAR

ASLI ALPAR

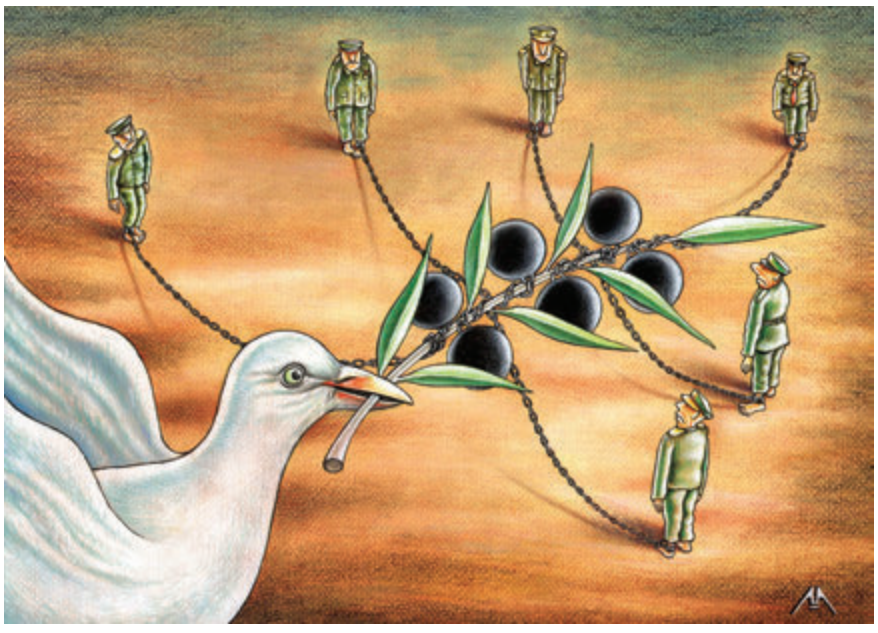

AŞKIN AYRANCIOĞLU

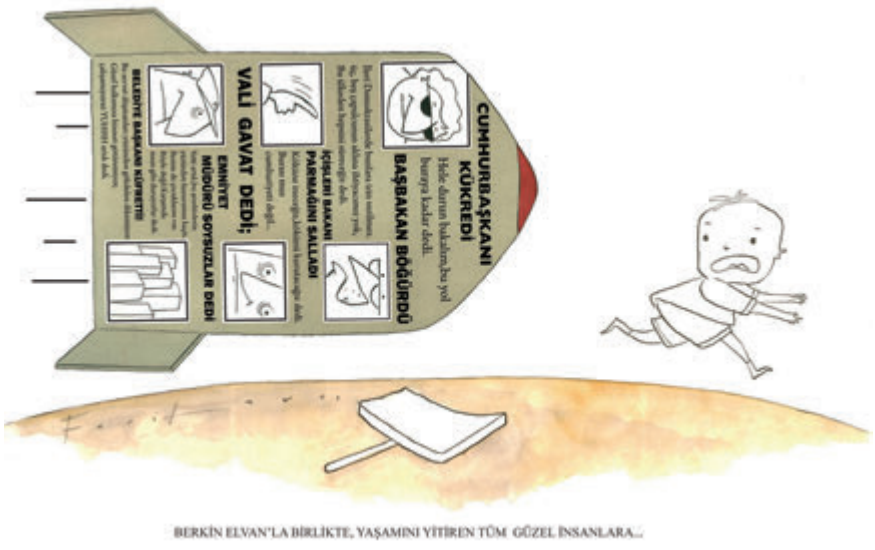

FERİT AVCI

BİROL ÇÜN

ASLI ALPAR

Barış, insandan yana olan tüm çabaların, tüm üretimin, yaşama sanatını da içermek üzere tüm sanatların temelidir.
BERTOLT BRECHT

TAYFUN AKGÜL

KOLTUK SENDROMU

Bayram ziyaretine gittiğim büyük teyzenin evi doğal olarak pek kalabalıktı, herkes rutin bayramlaşması için gelmişti. Salonda pek oturacak yer yoktu, beni duvarın dibindeki tabureye buyur ettiler, geçip oturdum mecburen.

Amcalar, halalar, teyzeler sıra sıra oturuyorlardı, salonun başköşesindeki koskoca deri koltuğa 7 yaşında bir velet kurulmuştu; belli ki gelir gelmez koltuğa tırmanmış, kimse de çocuktur diye sesini çıkartmamıştı. Sanıyorum kuzenlerden birinin oğlu olmalıydı. Akrabalarla böyle kırk yılda bir karşılaşınca kim kimdi, diye tanımakta güçlük çekilir; çünkü acımasız zaman fiziğinizi ve kimyanızı fena halde bozmuştur; ama koltuğu hemen tanıdım. Rahmetli enişte mal müdürüydü, onun koltuğuydu, ondan başkasını oturtmazlardı;

"Aman o enıştenin koltuğu sakın dokunma, kızar sonra" derlerdi. Enıştenin heybetli bir şekilde koltuğa oturuşu gözümün önüne geldi, çocukken amma da korkardım onun halinden... Ne günlere geldik, şimdi bu velet fütursuzca geçip kurulmuş onun yerine.

Kerata oturduğumdan beri gözünü dikti bana ters ters bakıyor; epey bir tedirgin oldum doğrusu.

Teyzanım elindeki tepsiyle tatlı servisine başladı, ilk servisi de velede yaptı;

Tatlılara burnunun ucuyla bakan velet sordu:

Ne tatlısı bu böyle?

"Baklava..."

"Kadayıf yok mu?"

"Var evladım, sen bunu al şimdi; hemen getiririm kadayıfını..."

Velet baklavaya yumulurken teyzanım diğer misafirlere servise devam etti, ben tam sıra bana geldi diye hamle yaparken hop beni atlayıp diğerine geçti; sonunda tepsideki baklavalar bitince beni fark etti;

"A evladım sen öyle kıyıda köşede kalınca görmedim; getiririm birazdan senin baklavanı" diyerek çıktı...

Velet, iki koltuk ötede oturan kuzene beni gösterdi;

"Anne ya, kim bu şaşkın şaşkın bakan denyo ?"

Kuzen biraz mahcup gülümsedi;

"Aaa tanımadın mı Abdülhamit; dayı o dayı..."

"Nereden tanıyayım, hayatımda ilk defa görüyorum..."

Velet haklıydı nereden tanısındı?

Tabii bu yaştaki çocuğa büyük dedenin adını verirsen olacağı bu...

Abdülhamit beni tepeden aşağı süzerek baktı...

"Sen ne iş yapıyorsun bakayım?"

Öyle bir edayla sordu ki ister istemez, hafifçe öne doğrulup ceketimi ilikleyerek yanıtladım.

"Yazarlık yapıyorum efendim..."

"İyi... Yaz ama öyle her aklına geleni yazıp da başını bela sokma..."

Bu arada teyzanım Abdülhamit'in kadayıfını getirdi, sonra bana döndü...

"Sen bir tabak daha baklava alır mıydın?" diye sordu...

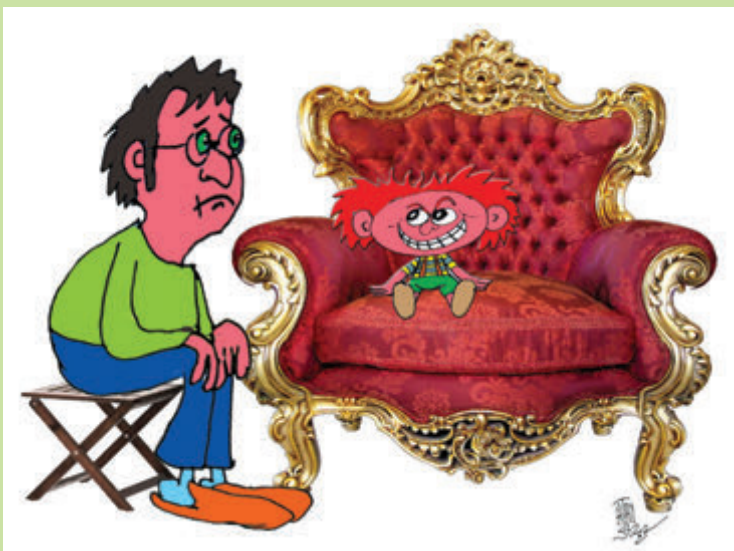

"Bir tabak daha alabilmem için önce ilk tabağı almam gerekiyor teyzeciğim diye yanıtladım..."

Teyzanım özür dileyerek dışarı çıktı...

Abdülhamit bir yandan kadayıfı götürürken, bana seslendi...

"Pişşt koçum, şu çikolata kutusunu kap gel bakayım..."

İster istemez yerimden fırlayıp masanın üstündeki çikolata kutusunu kapıp ona yöneldim, bir türlü inanamıyordum, neden böyle yapıyordum; çocuk terbiyesinde dayağa karşı olsam da böyle bir durumda kızılcık sopasını kaptığım gibi girişmem gerekiyordu. Daha da garibi, ne annesinden, ne babasından ne de diğer büyüklerden bir ses çıkıyordu.

Sonunda kuzen ayağa kalktı;

"Bize müsaade bayram ziyareti uzun olmaz, daha da gideceğimiz yerler var; hadi gel Abdülhamit" diyerek oğlunu da kaldırdı...

Kapı önünde vedalaşırken çocuk elimi öpüp başına koydu;

"Bayramınız kutlu olsun dayıcıyım" diyerek saygılı bir ifadeyle baktı...

Inanamıyordum az önce koltukta oturan ruh hastası gitmiş yerine bambaşka son derece normal, çocuk gibi bir çocuk gelmişti...

Onlar gittikten sonra boşalan koltuğa oturdum, şöyle bir arkama yaslandım, kollarımı iki yana açarak yerleştirdim, doğrusu pek bir rahattı; çocukluğumdan beri özendiğim bu koltuğa ilk kez oturmanın keyfini yaşıyordum.

Teyzanım "Buyur evladım", diye baklavamı getirdi...

"Onu koy şöyle, hemen fırla bana bir kadayıf kap gel; az önce velet yedi, imrendim; bi tarafım şişmesin şimdi..."

Teyzanım "Başüstüne" deyip fırladı...

Gözüm hemen yanımda oturan yaşlı adama takıldı...

"Moruk, sen kimsin, kimlerdensin bakiiim" diye sordum...

Yaşlı adam önümde saygıyla eğilerek;

"Ben zatıalinizin amcasıyım evladım..."

Bana ne oluyordu böyle, ben böyle hıyarlıkları nasıl yapabiliyordum? Hâlbuki az önce içeri girdiğimde amcamın elini öpüp, hatırını sormuştum...

Tam "Özür dilerim", diyecektim ki; dudaklarımdan;

"Kalk bana şuradan likörlüsünden bir çikolata kap", sözleri döküldü...

Meseleyi çözmüştüm, olay tamamen oturulan koltuktan kaynaklanıyordu; bu koltuğa oturan böyle belirtiler gösteriyordu; sadece oturanları değil karşısındakileri de etkiliyordu bu durum; onlar da oturanın karşısında el pençe duruyorlardı ister istemez.

Ama inanın çok da endişelenecek bir durum yok, çaresi var... Koltuktan kalkınca her şey normale dönüyor.

ATAY SÖZER

İBİBİK

Köylüleri isyan ettiren, doğayı katleden enerji santrallerini gördükçe,
HES DOĞRUSU dememek olası mı ?
***
Asgari ücretin kaç simit ettiği hesaplarını bırakın,
İnsanlar yoksulluktan intihar ediyor bu ülkede.
Şimdi soruyu yeniden sorun bakalım,
Asgari ücret kaç çamaşır ipi ediyor ?
Sanırım neden çamaşır ipi diye sormayacak kadar
akıllısınız !...
***
Madem taşeron çok iyi bir uygulama vazgeçilemez...
Hükümeti taşerona versek güzel olmaz mı ?
***
Kalemini kır ama satma çünkü,
Patronların , sana altın kaplama klavye alır.
Yine yalamaya devam edersin !....
***
Memlekette ağaç katliamları o denli fazlalaştı ki,
Korkarım yakında insanların birbirlerine
uzatmak için uzatacakları zeytin dalı bulunamayacak !....
Ne suskun, ne yorgun ne de umutsuz bir ülke. Demokrasinin egemen olduğu özgür bir Türkiye !.
***
Ey Cellat !. Simit sat ama yaşamını böyle İDAME ettirme gözüm !..
***
Kral çıplak, kral çıplak. Kral niyeti bozdu. Kaç kendini kurtar vatandaş !...
***
Kadına şiddet, doktora şiddet, öğretmene şiddet, gösteri yapanlara şiddet.
Herkese şiddetle demokrasi tavsiye ederim naçizane ben de !...
***
Nazım Usta'nın dediği gibi,
Hoş geldin bebek. İş kazası geçirme sırası sende !...
***
Onca kitabı yalayıp yuttum...
Yine de yalakalar gibi yalayamadığım için
İşsizim abi !...
***
Kimi sansarlar ne düşündüğümü sansür edemez, edemeyecek !...

İBRAHİM ORMANCI

COŞKUN GÖLE

NEVİN ELİTEZ

İSMAİL ÇELEBİ

KARİKATÜRCÜLER İŞÇİ SINIFININ YANINDA

1980 öncesi T. Maden-İş Sendikası Eğitim Dairesi'nde yapılan karikatür çalışması

Soldan sağa: Canol Kocagöz, Ali Köroğlu, Maden-iş üyesi, Behiç Pek, Sarkis Paçacı, Cemil Cahit, Nazım Alpman, Latif Demirci, Hasan Kaçan, Candan Verel, Sedat Öztürk, Maden-iş üyesi, İrfan Sayar, Engin Ergönültaş

HOMUR ARŞİVİ

İBRAHİM GÜNGÖR

DİSK-T. Maden-İs sendikasının sahibi bulunduğu Günlük Politika Gazetesi ve Gırgır Mizah Dergisi çizeri İbrahim Güngör işçi sınıfı düşmanları tarafından 1978 yılında kaçırılarak katledildi. Karikatürleri de kaçıranlar tarafından imha edildi. İbrahim Güngör'ün Tabipler Odası ve Karikatürcüler Derneği tarafından açılan Halk Sağlığı yarışması sergisinde karikatürcü arkadaşlarıyla çekilmiş son fotoğrafıyla elimizde kalan ender karikatürlerinden birini sunar, işçi sınıfının mücadele yoldaşı sevgili arkadaşımızı saygıyla anıyoruz.

Eski Hamam, Eski Tas

24 Ocak 1980

CANOL KOCAGÖZ

SEYİT SAATÇİ

TANER ÖZEK

MİZAH BAHÇESİ

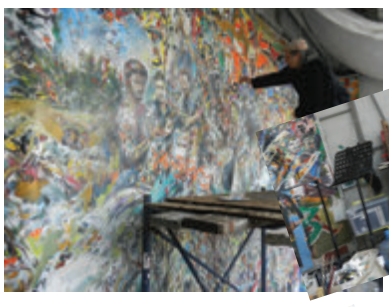

● GEZİ RESMİ

Homur çizerlerinden Haydar Özay, "Gezi Resmi" isimli, 5 x 10 metre boyutundaki dev yapıtına Mimarlar Odası'nda devam ediyor. Tablo sadece direnişten değil ardından geçen bir yıldan da anıtsal detaylar veriyor.

● DİREN ÇİZGİROMAN

Gezi'yi çizgilerle hikâyelemek için kurulan Dirençizgiroman grubunun "DirenÇizgiRoman" kitabı Esen Kitap etiketiyle raflarda. Projede, Yigilante Kocagöz, Can T. Yalçınkaya ,Nihal Engin Vrana, Fatih Yürür ve Serdar Kökçeoğlu senarist olarak, Okan Bülbül, Ramazan Abbasoğlu, Beyazıt Kelçeoğlu, Tugay Doğrayıcı, Burak Akerdem ve Murat Gürdal Akkoç da illustratör ve çizer olarak yer aldı. Linda Stark katkıda bulundu.

● HOMUR 16 YAŞINDA

Homur Mizah ve Karikatür Grubu'nun yayınladığı, ilk sayısı 18 Aralık 1999 tarihinde çıkan Homur Dergisi 16 yaşında.

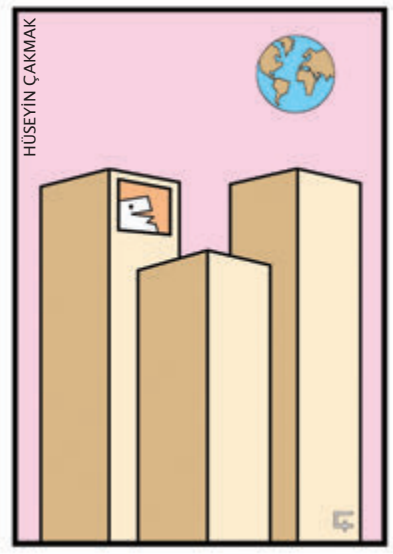

HÜSEYİN ÇAKMAK

● Karikatürcü Serdar Sarı (Değer İskender)'i 2014 yılının Kasım ayı içinde kaybettik.

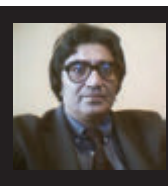

● HOMUR'un ilk dönemlerinde bizimle olan mizah yazarı arkadaşımız Murtaza Gürkan'ı kaybettik

HOMUR Mizah ve Karikatür Grubu tarafından hazırlanmıştır.

Bu sayıda katkısı bulunanlar: Adımizi, Ahmet Zeki Yeşil, Aşkın Ayrancıoğlu, Atay Sözer, Atilla Atala, Bertolt Brecht, Birol Çün, Canol Kocagöz, Coşkun Göle, Dinçer Pilgir, Emre Bakan, Ercan Baysal, Ferit Avcı, Hüseyin Çakmak, İbrahim Ormancı, İsmail Çelebi, Mehmet Zeber, Mustafa Yıldız, Nevin Elitez, Salih Alpar, Taner Özek, Tayfun Akgül.
Web: homur.blogspot.com
Haber: homurmizah@yahoo.com